

Drumul meu

Daniel Vișan-Dimitriu

Eu mă retrag, un timp, acolo unde
lumina-ncearcă să pătrundă, iar,
când, dinspre întuneric, mai pătrunde
o fiară cu aspect tentacular.

E-un loc retras la margine de gânduri,
în care nu contează niciun vis,
un loc în care nu găsești intrânduri
ce ar permite pași spre compromis.

Îmi retrimite iluziile-n valuri,
iar planurile-n mare mi le scurg,
și-aștept ca, prin eternele portaluri,
distanțe de lumină să parcurg

Spre zorii unei vieți ce dau putere
și-nlătură efecte de furtuni,
să-mi vindec supărarea-n alte sfere,
departe de mocirle și genuni.

E zborul meu, în clipe de tristețe,
pe care-l fac demult iar, ca efect,
e fericirea mea, e frumusețe,
căci drumul ce-l urmez, e cel corect.